

Przejęcie obowiązku zapłaty kary pieniężnej na bank przejmujący

*Glosa do wyroku Sądu Najwyższego z 6 kwietnia 2017 r.
(III SK 15/16)*

Artykuł 494 k.s.h. należy rozumieć w taki sposób, że wynika z niego generalne unormowanie zasad sukcesji praw i obowiązków o charakterze administracyjnym.

PAWEŁ WAJDA

I. Wprowadzenie. Kwestia tzw. sukcesji prawnej jest niezwykle interesująca i ma przy tym szczególnie doniosłe znaczenie dla praktyki obrotu gospodarczego. W powyższym kontekście warto wskazać, że kwestia ta jest immanentnym elementem każdej transakcji fuzji czy przejęcia. O ile – co do zasady – zagadnienie sukcesji prywatnoprawnej w takiej transakcji nie budzi większych wątpliwości czy zastrzeżeń i na ogół nie stanowi tzw. deal-breakera, o tyle problem sukcesji administracyjnej budzi zazwyczaj bardzo poważne wątpliwości. Jak się wydaje, najbardziej doniosłe wątpliwości dotyczą nie tyle sukcesji administracyjnoprawnych zgód i zezwoleń, co sukcesji odpowiedzialności administracyjnej, tj. zagadnienia, czy podmiot będący następcą prawnym podmiotu, który dopuścił się deliktu administracyjnego, może w ogólności ponosić odpowiedzialność za ten delikt. Kwestia ta była ostatnio przedmiotem szczegółowej analizy Sądu Najwyższego w wyroku z 6.04.2017 r. (III SK 15/16).

W tym miejscu wypada zastrzec, że jakkolwiek glosowany wyrok dotyczy szeregu zagadnień materialno- i proceduralnoprawnych, to niniejsza glosa zawierać będzie uwagi odnoszące się wyłącznie do pojedynczej kwestii, tj. **dopuszczalności – a w istocie w mojej ocenie jej braku – sukcesji odpowiedzialności administracyjnoprawnej**. Kwestia ta ma bowiem fundamentalne znaczenie dla praktyki działania tzw. organów regulacyjnych (np. Komisji Nadzoru Finansowego czy Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów). Organy te niejednokrotnie spotykają się ze stanem faktycznym, w którym pewien nadzorowany podmiot dopuścił się deliktu administracyjnego, a następnie – jeszcze przed zastosowaniem wobec niego sankcji administracyjnej – podmiot ten został przejęty przez inny nadzorowany podmiot i tym samym całkowicie zakończył swój byt prawny.